

la contra | ENRIC RAMIONET

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

Adéu, Princesa

El tèxtil català, que tanta història conté, no pot resistir la competència oriental

Al'Eugènia la vida li ha quedat lligada a la fàbrica. Quan n'evoca la història i s'esforça per situar els episodis en el temps, inevitablement ha de transitar de les vivències personals a les laborals. Quasi 20 anys vinculada a la Princesa, la fàbrica cassanenca del grup Sans Branded, deu provocar aquest efecte i si ha de repassar l'època daurada en què hi treballaven dues-centes noranta persones en tres torns, o la substitució dels tallers externs catalans pels del Magrib, o la irrupció de la multinacional i les reduccions de plantilla, ho fa rememorant el moment en què es va treure el carnet de conduir, o es va casar o va tenir el primer fill. L'Eugènia es repeteix que hi ha vida més enllà de la fàbrica però és obvi que l'anunci del tancament, comunicat de forma inesperada un parell de dies abans de la festa major de Cassà, l'ha colpit.

El grup, que confecciona la roba interior de les marques Abanderado, Ocean, Unno i Princesa, ha comunicat la seva determinació de tancar la planta d'aquesta població i també la de Massanes, per la incapacitat de competir amb els productes que provenen del mercat asiàtic. Aquests dies, unes cent cinquanta persones deuen estar fent el mateix exercici que l'Eugènia ja que la plantilla està formada fonamentalment per dones d'entre 35 i 50 anys amb molts anys a la casa. Els esperen dies durs, d'incertesa, de rudes negociacions per fixar les indemnitzacions, les possibilitats de recol·locació, els plans socials que haurien d'amortir-ne l'impacte, però ja comencen a sentir nostàlgia.

Durant els darrers 25 anys s'ha filat a Ripoll, teixit a Olvan, tintat a Massanes, tallat i confeccionat a Cassà i al Marroc i distribuït des de Pina de Ebro. M'explica que a Cassà, sempre hi ha hagut bon am-

Una treballadora, en una fàbrica tèxtil a Hefei, a la Xina. / EFE

bient de treball i que les condicions no eren dolentes. Que s'actuava amb molta autonomia. Ara, a aquesta banda del planeta, les fàbriques ja no acostumen a ser aquell ens que ocupava atemporalment un espai a les nostres poblacions i als nostres barris i oferia feines que quasi s'heretaven. I el tèxtil català, que tanta història conté i on a finals del dinou i a primers del vint s'hi agitava un moviment obrer poderós que pretenia capgirar el món, no pot resistir la competència oriental.

Diuen que ara la Xina vesteix Europa, però potser hauríem de precisar que molt bona part dels productes que ens arriben són encàrrecs de les grans cadenes de distribució europees. Que els salaris de les treballadores aquí es poden acostar als 1.000 euros, al Marroc als 200 i a alguns indrets de l'Àsia no arriben als 20. Que el 70% de la roba de baix cost es fa a països on no es respecten els drets bàsics dels

obrers, a còpia de jornades interminables i salaris de misèria. Que les deslocalitzacions i les deslocalitzacions de les deslocalitzacions cap a països amb menys protecció social i ambiental segueixen una incessant carrera cap al mínim absolut. Que a tot Europa s'han perdut milers de llocs de treball, que la globalització econòmica no respecta altra llei que la del benefici immediat i que prescindeix dels costos socials. I que en aquestes circumstàncies, les grans corporacions transnacionals han aconseguit el miracle d'esquivar l'aparentment implacable Déu del temps i rebregar la història al seu favor.

Ara poden produir en fàbriques i tallers del segle dinou, en les condicions que hi predominaven però sense aquell vell sindicalisme que no va canviar el món però en va crear la il·lusió, i a la vegada, vendre als ansiosos i estimuladíssims consumidors del segle vint.

Guisat de SS

Saben una conseqüència de la campanya publicitària del cuiner SS? El seu restaurant torna a estar ple. Feia dies que la requesta havia disminuït i, arran de la polèmica, de les intervencions a ràdio i televisió, de les paraules gruixudes, al racó ja no hi ha entrades. No és pas una conseqüència menor. Com tampoc no ho és que el llibre es vengui i que, de resultes de tot l'enrenou, SS hagi adoptat la figura de l'home sol davant del perill: tot està podrit i jo sóc el màrtir que s'ha de sacrificar per recuperar la puresa. A SS, el traïx la distància entre la idea de regeneració que formula i la voluntat explícita d'enfortir el seu ego. És «només un ciutadà que ha escrit un llibre» mentre fa servir un aire acadèmic i mil·lenarista per presentar les «opinions d'un cuiner» en un moment «en què l'assaig a Catalunya no té un gran predicament». Comencem bé. Cita Brasens i Paco Ibáñez per dir que és d'idiotes anar «detràs del abanderado», amb nom de Ferran. Es pensava que «en un sistema de llibertats baròria la suficient maduresa» perquè el seu missatge s'entengués i pogués circular sense entrebancs, però es veu que no ha estat així. Hi ha un moment de la xerrada (a la Fontana d'Or de Girona) que es deixa anar i imita Groucho Marx: «Cui-nen pellerinques, aquests. Plats que falsegen la realitat, perquè tenen una forma que no té la forma que haurien de tenir tot i que a través del procés conceptual, la forma acaba esdevenint una idea aproximada...» Etcètera. SS és a mig camí del marxisme que dèiem i de Capri. I aporta més dades: «La cuina no és una ciència, perquè inclou emocions que no podem explicar. N'hi ha que s'ho pensen i volen fer veure que sí que ho és.» És com si el poeta digués: la poesia no és sintaxi, perquè les emocions que provoca no s'expliquen per la sintaxi. És clar. Però sempre és millor, coi de recoi, saber sintaxi. I saber que els que adverteixen el poble sobre la degeneració dels costums que provoca el progrés o bé són profetes o bé són orats. O totes dues coses. O molt pagats d'ells mateixos, també.

PUBLICITAT

novetat **Stein**

PIQUADRO

NEW COLLECTION

distribuïdor oficial

Pompeu Fabra, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 213 565
Av. Lluís Pericot, 36 - 972 210 932 / GIRONA

PUBLICITAT

Sofà Llit SLEEP

Sofà amb 3 posicions d'esquena convertible en 1 o 2 llits individuals o en un de gran. Totalment desenfundable. Fet a Dinamarca, i dissenyat per Fleming Bush.

cal rei
coses de casa

tel. 972 200178 / www.calrei.com
al Carrer Nou de GIRONA | al passeig de SANT ANTONI

PUBLICITAT

IGNIFUGACIONS GENERALS
Protecció passiva contra el foc
IGNIFUGATS GIRONA

GIRONA

INSTAL·LACIÓ DE FRANGES TALLAFocs A BASE DE MORTER

972 17 23 53

www.ignifugacionsgenerals.com

PUBLICITAT

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

OR METAL

972 47 61 27
www.ormetal.es
C/ Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lladó
FORNELLS DE LA SELVA